

Tid har været paabudt i Kongeriget. Da Tiendeplygten i Hertugdømmet Slesvig imidlertid har været en ganske anden og i de forskjellige Egne fastsat paa en meget forskjellig Maade, vilde der derved gjøres en ligefrem Uret. I de heromhandlede Sogne, der ere indlemmede i Ribe Stift, har der saaledes, bortset fra Kirketienden, hidtil været svaret $\frac{1}{30}$ af Kornet til Præsten; men i Sognene paa Væro har Ydelsen derimod været af Kornet $\frac{1}{40}$ til Kirken og $\frac{1}{40}$ til Præsten og af andre Markfrugter $\frac{1}{20}$ til Præsten. Desuden er der ved en kongelig Resolution af 31te Juli 1777, som er indskræpet ved en Rancelliskrivelse af 30te August 1817, fastsat for et Par af Sognene der, at der af hver Tiende-Trave, enten den er stor eller lille, kun skal svares 4 Skjæpper i Kirketiende. Paa Forespørgsel har Indenrigsministeren erklæret, at det paa ingen Maade var Regjeringens Tanke at forandre den engang gjældende Tiendeplygt, hvad den heller ikke fandt sig berettiget til, og at han var villig til i denne Henseende at paalægge Kommissionen at tage ethvert fornodent Henhyn, ligesom det jo ogsaa fulgte af den gjældende Lovgivning, at de maatte tage de særlige stedlige Forhold under nøie Overveielse ved Fastsættelsen af den aarlige Afgift og altsaa f. Ex. tillige de Stormfloder, som i enkelte af de her omhandlede Sogne haade gjør Dyrkningen af en stor Del Jorder vanskelig og Høsten usikker. I Henhold hertil har Udvalget da ikke fundet det nødvendigt at foreslaa særlig betryggende Bestemmelser herom i Lovforslaget.

Et af Udvalgets Medlemmer har ønsket bestemt i Loven, at det faste aarlige Bederlag skulde beregnes efter Gjennemsnittet af de virkelige Ydelser i Aarene 1857—66, saaledes, at der derved først udfandtes, hvor stor Tiendebyrden skulde være i hvert Sogn eller særegt Distrikt, og denne derpaa fordeles paa hver tiendeplygtig Tiendom i det Forhold, som Kommissionerne skjønnede at være det rette efter Jordernes Størrelse og Befrafenhed. Paa Væro, hvor der har været holdt Auktion over Tienden, vilde en saadan Ordning rimeligvis være til Fordel for Tiendetagerne, og i nogle Sogne i Ribe Stift,

hvor der har været velvillige Tiendetager, til Fordel for Tiendeyderne; men Flertallet kan ikke se, at man derved har nogen Sikkerhed for, at det, der er Ret og Billighed, vil blive truffet, saa meget mindre som det paa flere Steder upaatvivlelig ikke engang kan bevises, hvad der i det nævnte Tidrum virkelig er ydet. Da Indenrigsministeren desuden afgjort har modsat sig en saadan Vending af Forslagets Bestemmelser, har Udvalgets Flertal paa ingen Maade kunnet slutte sig til dette Dnsse.

Gjennem disse forskjellige Overveielser og efter de af Indenrigsministeren givne Tilfagn er Udvalgets Flertal saaledes kommet til at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse af Folkethinget.

Undertegnede Kruse, Raben og Steenstrup finde det aldeles nødvendigt at skærpe Lovforslagets Bestemmelser om hurtig Afløsning og foreslaa derfor overensstemmende med § 2 i Lov af 12te December 1860 at indskyde i § 1 andet Stykke 1ste Linie efter „tilendebragt“ „snarest muligt og senest“, hvorhos Raben og Steenstrup i samme Tiemed foreslaa i § 3, 1ste Linie „Aret“ forandret til „April“.

Medundertegnede Raben kan ikke anse det for rigtigt, at man ved Afløsningen af Naturaltienden i den ikke meget betydelige Del af de indlemmede, forhen slesvigiske Distrikter, hvor denne endnu ydes, gaar frem efter andre Regler end dem, der for Indlemmelsen i Kongeriget vare de gjældende, og naar det i Motiverne til Lovforslaget siges: „at Kongerigets Tiendelovgivning ligefrem maa være at bringe til Anvendelse ved Naturaltiendens Afløsning i de omhandlede Distrikter,“ kan jeg ikke indrømme denne Menings Rigtighed, men maa være af den Anskuelse, at de nævnte mindre Distrikter ialfald maa have et Billighedskrav paa at blive behandlet efter de samme Regler, hvorefter Tiendeafløsningen i Slesvig i det Hele og Større har fundet Sted. Dette Billighedskrav støtter sig paa, at de Hindringer, der som oftest traadte i Veien for Tiendeafløsningen for Indlemmelsen i Kongeriget, vare af den Befkaffen-